

[Mun helvettiä muistuttava elämä](#)

Mun vanhemmat eros, ku olin pikkulapsi. Jouduin äidin luo, mikä oli helvettiä. Äiti löi kovaa, ku itkin ja ku en totellu sitä. Elin nälässä, liassa eikä se välittänyt musta. En nähny muita ihmisiä. Kasvoin ja se ei enää lyöny.

Sit jouduin lastenkotiin. Siellä mua kiusattii koko sen ajan, ku kävin sitä kouluu. Tönittii, mun päälle melkeen heittettii penkki tai ainaki olin selvästi siin alla. Haukuttii ja nimiteltii eikä opet puuttunu kunnolla. Mä olin vähän pihalla kaikest ja aikuiset huomautteli kaikesta. Jouduin myös terapiaan.

Yhessä verkostopalaverissä must puhuttii pelkkää paskaa ja siit alko mun paha olo. Jouduin johonki neurotutkimuksii, joiden jälkee aloin laihduttaa ja sit alko itsetuhoiset ajatukset. Lokakuussa aloin viillellä ja halusin vaan kuolla. Melkein viilsin ranteet auki. Joulukuussa muutin isälle ja siellä suunnittelin itsemurhaa koko ajan. Ahisti uus koulu ja uus paikkakunta, vaikka olin tottunu muuttamaan, kun muutin äidin kaa koko ajan. Laihdutin ja laihtuin 8 kiloo puoles vuodessa.

Sit helmikuus yritin itsemurhaa lääkkeillä, mutta onneks selvisin. Jouduin olemaan osastolla pitkään ja sit jouduin laitokseen. Nyt haluan viillellä ja on paha olla, mut uskon, et kaikki muuttuu paremmaks joskus.

Mä oon kiitollinen yhelle tosi tärkeelle ihmiselle siitä, et se oli tukena mun itsariyityksen jälkeen. Hän on ihana.

Kaikki muuttuu paremmaks vielä!

Source URL:

<https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2019/mun-helvettia-muistuttava-elama>